Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

9. juni 2022*

»Præjudiciel forelæggelse – forordning (EØF) nr. 2913/92 – EF-toldkodeks – artikel 30, stk. 2, litra a) og b) – toldværdi – fastlæggelse af lignende varers transaktionsværdi – database, der er oprettet og ført af den nationale toldmyndighed – databaser, der er oprettet og ført af toldmyndighederne i de øvrige medlemsstater og af EU's tjenestegrene – identiske eller lignende varer, der udføres til EU »på samme eller næsten samme tidspunkt««

I sag C-187/21,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Kúria (øverste domstol, Ungarn) ved afgørelse af 4. februar 2021, indgået til Domstolen den 25. marts 2021, i sagen

FAWKES Kft.

mod

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, E. Regan, og dommerne I. Jarukaitis, M. Ilešič, D. Gratsias (refererende dommer) og Z. Csehi,

generaladvokat: T. Ćapeta

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– FAWKES Kft. ved ügyvéd L.P. Maruzs,

– den ungarske regering ved M.Z. Fehér og K. Szíjjártó, som befuldmægtigede,

– den spanske regering ved I. Herranz Elizalde og S. Jiménez García, som befuldmægtigede,

* Processprog: ungarsk.

– den franske regering ved G. Bain og A.-L. Desjonquères, som befuldmægtigede,

– den finske regering ved M. Pere, som befuldmægtiget,

– Europa-Kommissionen ved B. Béres og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996 (EFT 1997, L 17, s. 1) og ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 (EFT 2000, L 311, s. 17) (herefter »toldkodeksen«).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem FAWKES Kft. og Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (direktoratet for klager for den nationale skatte- og toldmyndighed, Ungarn) (herefter »den ungarske toldmyndighed«) vedrørende den afgørelse, hvorved sidstnævnte i henhold til toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra b), fastsatte toldværdien af tekstilvarer med oprindelse i Kina (herefter »den omtvistede afgørelse«).

Retsforskrifter

Toldkodeksen

3 Toldkodeksen blev ophævet og erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1, berigtiget i EUT 2013, L 287, s. 90). I henhold til artikel 286, stk. 2, i sidstnævnte forordning, sammenholdt med dennes artikel 288, stk. 2, fandt toldkodeksen imidlertid fortsat anvendelse indtil den 30. april 2016.

4 Følgende fremgår af ottende betragtning til toldkodeksen:

»[V]ed vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelser til denne kodeks bør der så vidt muligt skabes grundlag for forebyggelse af svig eller uregelmæssigheder, som kan skade [EU's] almindelige budget.«

5 Denne kodeks' artikel 6, stk. 3, fastsætter:

»En skriftlig afgørelse skal begrundes af toldmyndighederne, når den ikke imødekommer en anmodning, eller den har negative følger for den person, den er rettet til.«

6 Toldkodeksens artikel 29, stk. 1, bestemmer:

»Toldværdien af indførte varer er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde, i givet fald justeret i henhold til artikel 32 og 33 […]«

7 Denne kodeks' artikel 30, stk. 1 og 2, bestemmer:

»1. Når toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29, gennemgås stk. 2, litra a), litra b), litra c) og litra d) i nævnte rækkefølge, indtil der findes et litra, hvorefter toldværdien kan fastsættes […]

2. Ved anvendelse af denne artikel fastsættes toldværdien ved anvendelse af:

a) transaktionsværdien af tilsvarende varer, som sælges til udførsel til Fællesskabet og udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes

b) transaktionsværdien af lignende varer, som sælges til udførsel til Fællesskabet og udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes

c) en værdi baseret på enhedsprisen ved salg i Fællesskabet af den største samlede mængde af de indførte varer eller tilsvarende eller lignende indførte varer til personer, der ikke er afhængige af sælgerne

d) en beregnet værdi, der udgør summen af:

– prisen for eller værdien af materialer og fabrikation eller andre arbejdsprocesser ved fremstilling af de indførte varer

– et beløb for avancer og generalomkostninger svarende til, hvad der almindeligvis indgår i salg af varer af samme art eller beskaffenhed som de varer, der skal værdiansættes, og som fremstilles af producenter i udførselslandet til udførsel til Fællesskabet

– prisen for eller værdien af de i artikel 32, stk. 1, litra e), omhandlede elementer.«

8 Toldkodeksens artikel 31, stk. 1, fastsætter:

»Hvis toldværdien af varerne ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29 eller 30, fastsættes den på grundlag af de foreliggende data i Fællesskabet og ifølge rimelige fremgangsmåder, der er forenelige med grundprincipperne og de almindelige bestemmelser:

– i aftalen om anvendelse af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel fra 1994

– i artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel fra 1994

og

– bestemmelserne i dette kapitel.«

9 Toldkodeksens artikel 78 har følgende ordlyd:

»1. Toldmyndighederne kan uden videre eller efter anmodning fra klarereren foretage en revision af angivelsen efter varernes frigivelse.

2. Efter at have frigivet varerne kan toldmyndighederne foretage kontrol af handelsdokumenter og -data vedrørende import eller eksport af de pågældende varer samt i forbindelse med senere erhvervsmæssige transaktioner med de samme varer for at sikre sig, at oplysningerne på angivelse[n] er rigtige. Kontrollen kan gennemføres over for klarereren og alle personer, som direkte eller indirekte af forretningsmæssige grunde er berørt af transaktionerne, samt alle andre personer, der i kraft af deres erhverv måtte være i besiddelse af de nævnte dokumenter og data. Myndighederne kan også undersøge varerne, hvis disse kan frembydes.

3. Fremgår det af en revision af angivelsen eller af den efterfølgende kontrol, at de bestemmelser, der gælder for den pågældende toldprocedure, er blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, træffer toldmyndighederne under overholdelse af eventuelle gældende bestemmelser de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.«

10 Toldkodeksens artikel 221, stk. 3 og 4, fastsætter:

»3. Underretning af debitor kan ikke ske efter udløbet af en frist på tre år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen. Fristen afbrydes fra datoen for indgivelse af klage i henhold til artikel 243 og under hele klageproceduren.

4. Hvis toldskylden er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til retsforfølgning, kan underretningen af debitor om beløbets størrelse på de i de gældende bestemmelser fastsatte betingelser ske efter udløbet af den i stk. 3 nævnte frist.«

Gennemførelsesforordningen

11 Afsnit V i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning nr. 2913/92 (EFT 1993, L 253, s. 1, berigtiget i EFT 1994, L 268, s. 32), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3254/94 af 19. december 1994 (EFT 1994, L 346, s. 1) (herefter »gennemførelsesforordningen«), har overskriften »Toldværdi« og omfatter forordningens artikel 141-181a.

12 Gennemførelsesforordningens artikel 142 fastsætter:

»1. I dette afsnit forstås ved:

[…]

c) identiske varer: varer, der er fremstillet i samme land, og som fremtræder ens i alle henseender, herunder ens fysiske egenskaber, kvalitet og omdømme. Mindre forskelle i udseende er ikke til hinder for, at varer, som i øvrigt er i overensstemmelse med definitionen, betragtes som identiske varer

d) lignende varer: varer, der er fremstillet i samme land, og som uden at være ens i alle henseender har lignende egenskaber og består af lignende materialer, hvorved de kan tjene til samme formål og kan ombyttes i handelen; varernes k[v]alitet, deres omdømme og forekomsten af et fabriks- eller varemærke er blandt de faktorer, der skal tages i betragtning ved afgørelse af, om der er tale om lignende varer

[…]«

13 Gennemførelsesforordningens artikel 150 har følgende ordlyd:

»1. Ved anvendelse af [toldkodeksens] artikel 30, stk. 2, litra a) (transaktionsværdien af identiske varer), fastsættes toldværdien som transaktionsværdien af identiske varer, som sælges i samme handelsled og i omtrent samme mængder som de varer, der skal værdiansættes. […]

[…]

3. Såfremt der ved anvendelse af denne artikel konstateres mere end én transaktionsværdi af identiske varer, anvendes den laveste transaktionsværdi ved toldværdiansættelsen af de indførte varer.

4. I medfør af denne artikel anvendes en transaktionsværdi af varer, der er fremstillet af en anden person, kun, hvis der ikke i henhold til stk. 1 kan fastsættes en transaktionsværdi af identiske varer fremstillet af den person, der har fremstillet de varer, der skal værdiansættes.

5. I denne artikel forstås ved transaktionsværdien af identiske indførte varer en toldværdi, som på forhånd er ansat i henhold til [toldkodeksens] artikel 29 og justeret i overensstemmelse med stk. 1 og stk. 2 i nærværende artikel.«

14 Artikel 151 i den nævnte gennemførelsesforordning fastsætter:

»1. Ved anvendelse af [toldkodeksens] artikel 30, stk. 2, litra b) (transaktionsværdien af lignende varer), fastsættes toldværdien som transaktionsværdien af lignende varer, som sælges i samme handelsled og i omtrent samme mængder som de varer, der skal værdiansættes. […]

[…]

3. Såfremt der ved anvendelse af denne artikel konstateres mere end én transaktionsværdi af lignende varer, anvendes den laveste transaktionsværdi ved toldværdiansættelsen af de indførte varer.

4. I medfør af denne artikel anvendes en transaktionsværdi af varer, der er fremstillet af en anden person, kun, hvis der ikke i henhold til stk. 1 kan fastsættes en transaktionsværdi af lignende varer fremstillet af den person, der har fremstillet de varer, der skal værdiansættes.

5. I denne artikel forstås ved transaktionsværdien af lignende indførte varer en toldværdi, som på forhånd er fastsat i henhold til [toldkodeksens] artikel 29 og justeret i overensstemmelse med stk. 1 og stk. 2 i nærværende artikel.«

15 Gennemførelsesforordningens artikel 181a bestemmer:

»1. Toldmyndighederne har ikke pligt til at fastsætte toldværdien af indførte varer efter transaktionsværdimetoden, hvis de efter proceduren i stk. 2 ud fra begrundet tvivl ikke er overbevist om, at den angivne værdi svarer til det samlede beløb, der er betalt eller skal betales for varen som omhandlet i [toldkodeksens] artikel 29.

2. Når toldmyndighederne er i tvivl som anført i stk. 1, kan de i henhold til artikel 178, stk. 4, kræve yderligere oplysninger. Hvis toldmyndighederne stadig har begrundet tvivl, skal de inden der træffes en endelig afgørelse underrette den pågældende person skriftligt, hvis denne anmoder herom, om grundene til denne tvivl samt indrømme ham en rimelig mulighed for at svare. En endelig, begrundet afgørelse skal afgives skriftligt til den pågældende person.«

Forordning nr. 515/97

16 Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT 1997, L 82, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 766/2008 af 9. juli 2008 (EUT 2008, L 218, s. 48) (herefter »forordning nr. 515/97«), bestemmer i artikel 1, stk. 1:

»Ved denne forordning fastsættes det, på hvilke betingelser de administrative myndigheder, der i medlemsstaterne har til opgave at gennemføre told- og landbrugsbestemmelserne, skal samarbejde indbyrdes og med Kommissionen med henblik på at sikre overholdelsen af disse bestemmelser i et EF-system.«

17 Forordningens afsnit I og II vedrører henholdsvis bistand efter anmodning og uanmodet bistand.

18 Den nævnte forordnings afsnit V med overskriften »Toldinformationssystem [(CIS)]« indeholder et kapitel 2 med overskriften »Drift og brug af toldinformationssystemet«, som indeholder forordningens artikel 24, der bestemmer:

»Toldinformationssystemet består af en central database, hvortil der er adgang via terminaler i hver af medlemsstaterne og Kommissionen. Systemet skal udelukkende omfatte data, der er nødvendige for at opfylde dets formål, som fastlagt i artikel 23, stk. 2, herunder personoplysninger, af følgende kategorier:

[…]

g) bevaring, beslaglæggelse eller konfiskering af varer

[…]«

Gennemførelsesforordning (EU) 2016/346

19 Følgende fremgår af første betragtning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/346 af 10. marts 2016 om fastlæggelse af de elementer, der skal indføres i toldinformationssystemet (EUT 2016, L 65, s. 40):

»Formålet med [CIS] er at hjælpe de kompetente myndigheder med forebyggelse, efterforskning og retsforfølgelse ved transaktioner, som er i strid med told- og landbrugsbestemmelserne. Med henblik herpå registrerer medlemsstaternes kompetente myndigheder oplysninger om relevante hændelser, såsom beslaglæggelse eller bevaring af varer, i CIS. For at CIS fortsat kan opfylde de kompetente myndigheders behov bør listen over elementer, der skal indgå i CIS, ajourføres.«

Reglerne om statistikker over varehandelen med tredjelande

20 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1172/95 (EUT 2009, L 152, s. 23), bestemmer i artikel 3, stk. 1:

»I udenrigshandelsstatistikken registreres indførsel og udførsel af varer.

[…]

Indførsel registreres af medlemsstaterne, hvis varer tilføres Fællesskabets statistiske område i overensstemmelse med en af følgende toldprocedurer som fastsat i toldkodeksen:

a) overgang til fri omsætning

b) aktiv forædling

[…]«

21 Denne forordnings artikel 4, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Datakilden for registrering af indførsel og udførsel af varer som omhandlet i artikel 3, stk. 1, er toldangivelsen, herunder eventuelle ændringer af statistiske data som følge af afgørelser truffet af toldmyndighederne vedrørende denne.«

22 Nævnte forordnings artikel 5, stk. 1, bestemmer:

»Medlemsstaterne tilvejebringer følgende data fra registreringen af indførsler og udførsler som omhandlet i artikel 3, stk. 1:

[…]

c) varernes statistiske værdi ved indførsels- eller udførselsmedlemsstatens landegrænse

[…]«

23 Artikel 6 i forordning nr. 471/2009 bestemmer:

»1. Medlemsstaterne udarbejder for hver månedlig referenceperiode statistikker over indførsel og udførsel af varer udtrykt i værdi og mængde efter:

a) varekoden

b) indførsels- og udførselsmedlemsstat

c) partnerland

d) statistisk procedure

e) transaktionens art

f) præference ved indførsel

g) transportform.

[…]«

24 Denne forordnings artikel 8 fastsætter:

»1. Medlemsstaterne indberetter til Kommissionen (Eurostat) de statistikker, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, senest 40 dage efter udgangen af hver månedlig referenceperiode.

Medlemsstaterne sikrer, at statistikkerne indeholder oplysninger om al indførsel og udførsel i den pågældende referenceperiode, idet de foretager tilpasninger, hvis der ikke foreligger registreringer.

[…]«

25 Kommissionens forordning (EU) nr. 113/2010 af 9. februar 2010 om gennemførelse af forordning nr. 471/2009 for så vidt dækning af handelen, definition af dataene, udarbejdelse af handelsstatistikker efter virksomhedskendetegn og efter faktureringsvaluta samt særlige varer eller særlige varebevægelser (EUT 2010, L 37, s. 1) bestemmer i artikel 4, stk. 1 og 2:

»1. Den statistiske værdi baseres på varernes værdi på det tidspunkt og det sted, hvor de krydser bestemmelsesmedlemsstatens grænse ved indførsel og den egentlige udførselsmedlemsstats grænse ved udførsel.

Den statistiske værdi beregnes på grundlag af varernes værdi, jf. stk. 2, om nødvendigt justeret for transport- og forsikringsomkostninger, jf. stk. 4.

2. Under hensyn til værdiansættelsesprincipperne i aftalen om anvendelse af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (WTO-aftalen om toldværdiansættelse) er værdien af varerne i forbindelse med indførsel og udførsel:

a) hvis der er tale om salg eller køb: den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte eller udførte varer; vilkårlige eller fiktive værdier indgår ikke i beregningen

b) i andre tilfælde: den pris, som ville være blevet betalt, hvis der havde været tale om salg eller køb.

Toldværdien anvendes, hvis den er fastsat i henhold til toldkodeksen, når der er tale om varer, som er bragt i fri omsætning.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

26 I 2012 indførte FAWKES, der er sagsøgeren i hovedsagen, ved flere lejligheder tekstilvarer med oprindelse i Kina til EU. Den ungarske toldmyndighed fandt, at den transaktionsværdi, der var blevet angivet i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 29, var alt for lav. Da toldmyndigheden fandt, at det ikke var muligt at fastsætte toldværdien af disse varer på grundlag af transaktionsværdien i henhold til den regel, der er fastsat i kodeksens artikel 29, eller at anvende metoderne, der er omhandlet i kodeksens artikel 30, anvendte toldmyndigheden i dette øjemed toldkodeksens artikel 31 og traf flere afgørelser, til prøvelse af hvilke sagsøgeren i hovedsagen anlagde sag ved den kompetente nationale ret.

27 Som det fremgår af de indlæg, der er indgivet af såvel sagsøgeren i hovedsagen som af den ungarske regering, og som på dette punkt bekræftes af de for Domstolen fremlagte sagsakter, blev disse afgørelser annulleret af den kompetente nationale ret. Den ungarske toldmyndighed traf nye afgørelser, som også blev annulleret som følge af søgsmål anlagt af sagsøgeren i hovedsagen. Denne myndighed traf herefter den omtvistede afgørelse, som fastsatte toldværdien i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra b). Med henblik herpå anvendte toldmyndigheden oplysninger, der stammede fra en national database, og som vedrørte en periode på 90 dage, der dækkede 45 dage før og 45 dage efter toldklareringen. Den nævnte myndighed tog ikke hensyn til andre toldklareringer, som sagsøgeren i hovedsagen havde foretaget.

28 Til støtte for søgsmålet til prøvelse af den omtvistede afgørelse gjorde sagsøgeren i hovedsagen for det første gældende, at den ungarske toldmyndighed med henblik på at fastsætte toldværdien i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) eller b), burde have konsulteret de databaser, der føres af flere af Unionens tjenestegrene, såsom Europa-Kommissionens Generaldirektorat (GD) for »Beskatning og Toldunion« (TAXUD), Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Eurostat, EU's statistiske kontor. For det andet burde toldmyndigheden ikke have udelukket transaktionsværdierne vedrørende andre indførsler, som sagsøgeren i hovedsagen havde foretaget til Ungarn og andre medlemsstater, uden at de kompetente myndigheder havde rejst tvivl herom. For det tredje burde den periode, der blev taget i betragtning ved fastsættelsen af toldværdien, ifølge sagsøgeren i hovedsagen have været længere end den periode på 90 dage, som den nævnte toldmyndighed havde anvendt.

29 Da den nationale ret i første instans ikke gav sagsøgeren medhold i dette søgsmål, har sagsøgeren i hovedsagen iværksat kassationsappel ved Kúria (øverste domstol, Ungarn), som er den forelæggende ret. Til støtte for kassationsappellen har sagsøgeren i hovedsagen gentaget sine anbringender om den hævdede forpligtelse til at fastsætte toldværdien ved at konsultere de databaser, der føres i Unionen, at tage hensyn til transaktionsværdierne vedrørende appellantens andre indførsler og at lægge en relevant periode på mere end 90 dage til grund.

30 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at når det drejer sig om at fastsætte toldværdien på grundlag af transaktionsværdien af identiske eller lignende varer som omhandlet i toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), kan en national toldmyndighed ikke undlade at anmode andre medlemsstaters toldmyndigheder om oplysninger. I mangel af database på EU-plan, der indsamler de nødvendige oplysninger, skal denne bestemmelse fortolkes således, at den gør det muligt for en medlemsstats toldmyndighed at anmode om oplysninger fra de tilsvarende myndigheder i andre medlemsstater.

31 Den forelæggende ret er desuden af den opfattelse, at toldmyndigheden kan undlade at tage hensyn til de transaktionsværdier, som blev anvendt i tidligere toldklareringer på anmodning fra samme importør, hvis der hersker tvivl om, hvorvidt disse toldværdier som omhandlet i toldkodeksens artikel 29 kan antages. Den forelæggende ret er ligeledes af den opfattelse, at en periode på 90 dage, der dækker 45 dage før og 45 dage efter toldklareringen, er i overensstemmelse med udtrykket varer, som udføres til Unionen »på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes« som omhandlet i denne kodeks' artikel 30, stk. 2, litra a) og b).

32 På denne baggrund har Kúria (øverste domstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i [toldkodeksen] fortolkes således, at kun værdier, der fremgår af den database, der er oprettet på grundlag af medlemsstatens egen toldmyndigheds toldklareringer, kan og skal tages i betragtning som toldværdi?

2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares benægtende, er det med henblik på fastsættelsen af toldværdien i henhold til [toldkodeksens] artikel 30, stk. 2, litra a) og b), nødvendigt at rette henvendelse til toldmyndighederne i andre medlemsstater for at få oplyst toldværdien af lignende varer, der fremgår af deres databaser, og/eller er det nødvendigt at konsultere en [EU-]database og få oplyst de toldværdier, der fremgår heraf?

3) Skal artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i [toldkodeksen] fortolkes således, at der med henblik på fastsættelsen af toldværdien ikke kan tages hensyn til transaktionsværdierne fra transaktioner, som den, der har anmodet om toldklarering, selv har foretaget, selv om hverken den nationale toldmyndighed eller andre medlemsstaters nationale myndigheder har rejst tvivl om disse værdier?

4) Skal kravet vedrørende samme eller næsten samme tidspunkt, som er fastsat i artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i [toldkodeksen], fortolkes således, at dette tidspunkt kan være begrænset til en periode [bestående af 45 dage før og 45 dage efter] toldklareringen?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første og det andet spørgsmål

33 Med det første og det andet spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), skal fortolkes således, at en medlemsstats toldmyndighed ved fastsættelsen af toldværdien i overensstemmelse med denne bestemmelse kan begrænse sig til at anvende de oplysninger, der er indeholdt i den nationale database, som denne myndighed opdaterer og fører, eller om denne toldmyndighed

skal tilgå oplysninger, som toldmyndighederne i andre medlemsstater eller EU's institutioner eller tjenestegrene er i besiddelse af – om nødvendigt ved at rette henvendelse til dem – for at få supplerende oplysninger med henblik på denne fastsættelse.

34 Det skal bemærkes, at de EU-retlige bestemmelser vedrørende toldværdiansættelse har til formål at indføre et retfærdigt, ensartet og neutralt system, som udelukker anvendelse af vilkårlige eller fiktive toldværdier. Toldværdien skal således afspejle den reelle økonomiske værdi af en importeret vare og derfor tage hensyn til samtlige de bestanddele af denne vare, som har en økonomisk værdi (dom af 9.7.2020, Direktor na Teritorialna direktsia Jugozapadna Agentsia »Mitnitsi«, C-76/19, EU:C:2020:543, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis).

35 Henset til den rangorden, der findes mellem de forskellige metoder til fastsættelse af toldværdien i toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a)-d), skal toldmyndighederne desuden udvise omhu ved gennemførelsen af hver enkelt af de i bestemmelsen fastsatte successive metoder, før de kan konkludere, at en given metode ikke kan finde anvendelse (dom af 9.11.2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, præmis 52).

36 Når toldmyndigheden således foretager toldværdiansættelsen i henhold til toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a), skal myndigheden basere sin vurdering på oplysninger vedrørende identiske varer, således som disse er defineret i gennemførelsesforordningens artikel 142, stk. 1, litra c), som udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes, under overholdelse af de øvrige betingelser i sidstnævnte gennemførelsesforordnings artikel 150, der bl.a. vedrører det handelsled, som disse identiske varer sælges i, den solgte mængde, samt hvilken person der har fremstillet dem.

37 Tilsvarende gælder, at når toldmyndigheden, efter at have konstateret, at den metode, der er fastsat i toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a), ikke kan anvendes, foretager toldværdiansættelsen i overensstemmelse med kodeksens artikel 30, stk. 2, litra b), skal den basere sin vurdering på oplysninger vedrørende lignende varer, således som disse er defineret i gennemførelsesforordningens artikel 142, stk. 1, litra d), som udføres til Unionen på samme eller næsten samme tidspunkt som de øvrige varer, der skal værdiansættes, under overholdelse af de øvrige betingelser i sidstnævnte gennemførelsesforordnings artikel 151, som er identiske med betingelserne fastsat i gennemførelsesforordningens artikel 150.

38 Henset til den forpligtelse til at udvise omhu, som pålægges toldmyndighederne ved gennemførelse af artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i toldkodeksen, skal de i denne forbindelse konsultere alle tilgængelige informationskilder og databaser for at definere toldværdien på den mest præcise og mest realistiske måde (jf. i denne retning dom af 9.11.2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, præmis 56, og af 20.6.2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, præmis 27).

39 I overensstemmelse med denne forpligtelse skal alle toldmyndigheder anvende den nationale database, som toldmyndigheden fører og opdaterer, for så vidt som denne database giver myndigheden de oplysninger, der er nødvendige for at anvende toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), ved at træffe en begrundet afgørelse i overensstemmelse med kodeksens artikel 6, stk. 3. Derimod kan en toldmyndighed ikke være forpligtet til af egen drift eller efter anmodning systematisk at søge adgang til oplysninger eller til databaser, som ikke er nødvendige for, at den kan anvende kodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), navnlig når myndighedens adgang til disse oplysninger eller til disse databaser ikke er fri og umiddelbar, eller når de oplysninger, der tilgås, ikke kan indgå i begrundelsen for en afgørelse, der er vedtaget i henhold til denne bestemmelse.

40 Det skal i denne henseende bemærkes, at toldmyndighederne opdaterer de nationale databaser ved hjælp af toldangivelser, som myndighederne modtager i henhold til toldkodeksen. Det følger navnlig af en samlet læsning af artikel 3, stk. 1, andet afsnit, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 471/2009, at medlemsstaterne er forpligtede til at registrere enhver indførsel af varer, der indføres til deres område, der er en del af Unionens statistiske område som omhandlet i denne forordnings artikel 2, litra b), ved at anvende toldangivelsen som datakilden for registrering. Blandt de statistiske oplysninger, som toldmyndighederne registrerer, er ifølge den nævnte forordnings artikel 5, stk. 1, litra c), varernes statistiske værdi ved indførselsmedlemsstatens landegrænse, som i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 113/2010 er baseret på varernes værdi på det tidspunkt og det sted, hvor de krydser bestemmelsesmedlemsstatens grænse ved indførsel.

41 De således oprettede nationale databaser kan derfor i princippet henvise til de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b). Desuden er hver af disse nationale databaser pr. definition frit og umiddelbart tilgængelig for den pågældende medlemsstats toldmyndighed, der fører og opdaterer databasen.

42 Under disse omstændigheder afhænger en eventuel forpligtelse for en toldmyndighed i den medlemsstat, hvor toldklareringen finder sted, til at anvende de oplysninger, der fremgår af databaser, der er oprettet og ført af toldmyndighederne i de øvrige medlemsstater eller af EU's tjenestegrene, af spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende toldmyndighed er i stand til at fastsætte toldværdien på en måde, der er i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), ved hjælp af de oplysninger, som myndigheden umiddelbart har til rådighed. Hvis denne myndighed allerede råder over de nødvendige oplysninger fra de databaser, som den opdaterer og fører, er de oplysninger, der er indeholdt i databaser, der føres af andre toldmyndigheder eller af EU's tjenestegrene, ikke af særlig nytte.

43 Desuden er den frie og umiddelbare adgang til hver enkelt af de nationale databaser forbeholdt den pågældende medlemsstats toldmyndighed, som opdaterer og fører databasen, således at de tilsvarende myndigheder i andre medlemsstater kun kan drage nytte af oplysningerne ved en anmodning indgivet i henhold til forordning nr. 515/97.

44 Det fremgår nemlig af artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 515/97, at denne forordning fastsætter, på hvilke betingelser de administrative myndigheder, der i medlemsstaterne har til opgave at gennemføre told- og landbrugsbestemmelserne, skal samarbejde indbyrdes og med Kommissionen med henblik på at sikre overholdelsen af disse bestemmelser. Denne bistand ydes enten efter anmodning i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningens afsnit I eller uanmodet i overensstemmelse med forordningens afsnit II i situationer, der adskiller sig fra en simpel kontrol med henblik på fastsættelse af toldværdien.

45 Under disse omstændigheder ville en forpligtelse til systematisk at søge at indhente oplysninger fra databaser, der føres af toldmyndighederne i de andre medlemsstater – når oplysningerne i den pågældende medlemsstats nationale database er tilstrækkelige for toldmyndigheden i denne medlemsstat til at fastsætte toldværdien i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b) – medføre, at enhver kontrolprocedure forsinkes unødigt, hvilket ville kunne bringe gennemførelsen af formålet om at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, i fare. Dette formål, der fremgår af artikel 325 TEUF og ottende betragtning til toldkodeksen, kræver, at toldkontrollerne gennemføres rettidigt for at muliggøre

en fuldstændig og effektiv toldopkrævning (jf. i denne retning dom af 8.3.2022, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige (Bekæmpelse af svig ved for lav værdiansættelse), C-213/19, EU:C:2022:167, præmis 209-211 og den deri nævnte retspraksis).

46 Hvad angår de statistiske oplysninger, der er registreret på EU-plan, navnlig de oplysninger, som der henvises til i de skriftlige indlæg, der er indgivet til Domstolen, er det ikke sikkert, at de nødvendigvis indeholder oplysninger, der kan anvendes med henblik på at fastsætte toldværdien i henhold til toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), på grund af deres sammenlagte og fortrolige karakter.

47 I denne forbindelse bemærkes, at forordning nr. 515/97 i henhold til denne forordnings afsnit V indfører et toldinformationssystem, der består af en central database, hvortil der er adgang via terminaler i hver af medlemsstaterne og Kommissionen. Det fremgår imidlertid af denne forordnings artikel 24, litra g), og af første betragtning til gennemførelsesforordning 2016/346, at medlemsstaternes kompetente myndigheder tilfører toldinformationssystemet oplysninger om relevante hændelser såsom beslaglæggelse eller bevaring af varer. Toldinformationssystemet angiver således ikke oplysninger om enhver toldklarering, der finder sted på Unionens toldområde, af hvilke de kompetente myndigheder kunne udlede de oplysninger, der er nødvendige for at fastsætte en vares toldværdi i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b).

48 Tilsvarende følger det af artikel 5, 6 og 8 i forordning nr. 471/2009, at medlemsstaterne fremsender sammenlagte data over indførsel udtrykt i værdi og opdelt efter varekode til Eurostat. Som anført i denne doms præmis 36 og 37 kræver toldværdiansættelsen i henhold til toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), en undersøgelse af forhold såsom varernes fysiske egenskaber, kvalitet, omdømme og ombyttelighed, samt at salg i samme handelsled tages i betragtning.

49 Således som den ungarske regering har gjort gældende, synes de oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt til Eurostat i henhold til forordning nr. 471/2009, følgelig ikke i sig selv at være egnede til at gøre det muligt for toldmyndigheden at fastsætte toldværdien i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b).

50 Dette er ligeledes tilfældet for enhver database, der er oprettet på EU-plan, og som indeholder oplysninger af toldmæssig interesse, såsom tariffer, oprindelsesregler, tillægsskatter og -afgifter, importprocedurer og -formaliteter, krav vedrørende produkter, handelshindringer og statistikker over handelsstrømme, uden dog at give præcise oplysninger, der gør det muligt at fastsætte toldværdien i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b).

51 Endvidere har den begrundelsespligt, der påhviler toldmyndighederne i forbindelse med gennemførelsen af toldkodeksen, indvirkning på muligheden for at anvende databaser, der føres af Unionens tjenestegrene med henblik på at forebygge svig.

52 I henhold til toldkodeksens artikel 6, stk. 3, skal en skriftlig afgørelse, som har negative følger for den person, den er rettet til, nemlig begrundes af toldmyndighederne.

53 Den begrundelsespligt, som påhviler toldmyndighederne i forbindelse med gennemførelse af toldkodeksen, skal således for det første gøre det muligt på en klar og utvetydig måde at få kendskab til grundene til, at myndighederne har fundet, at en eller flere af metoderne til

fastsættelse af toldværdien ikke kan finde anvendelse – i det foreliggende tilfælde metoden i toldkodeksens artikel 29 (jf. i denne retning dom af 9.11.2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, præmis 44).

54 For det andet indebærer dette krav, at de pågældende myndigheder er forpligtede til i den afgørelse, hvori de fastsætter størrelsen af de skyldige importafgifter, at redegøre for de oplysninger, på grundlag af hvilke myndighederne har beregnet toldværdien – i det foreliggende tilfælde baseret på toldkodeksens artikel 30, stk. 2 – såvel for at sætte modtageren i stand til at forsvare sine rettigheder bedst muligt og træffe afgørelse om, hvorvidt sagen bør prøves retsligt, på grundlag af et fuldt kendskab til sagen, som for at sætte retterne i stand til at udøve prøvelsen af afgørelsens lovlighed (jf. i denne retning dom af 9.11.2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, præmis 45).

55 Fortrolige oplysninger – der kan være nyttige ved fastsættelsen af toldværdien – fra en database, der ved hjælp af statistiske udvindingsmetoder har til formål at spore handelsmodeller, der kan udgøre tilfælde af svig, kan ikke udgøre en del af den begrundelse, der kræves i henhold til toldkodeksens artikel 6, stk. 3. Følgelig kan den database, hvori disse oplysninger fremgår, ikke anses for at være til rådighed for toldmyndighederne med henblik på fastsættelsen af toldværdien som omhandlet i toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b).

56 Betragtningerne i denne doms præmis 42-55 er ganske vist ikke til hinder for, at en medlemsstats toldmyndighed, afhængigt af omstændighederne i hvert enkelt tilfælde og henset til deres pligt til at udvise omhu, retter passende anmodninger til toldmyndighederne i andre medlemsstater eller til Unionens institutioner og tjenestegrene med henblik på at opnå de yderligere oplysninger, som myndighederne har brug for med henblik på at fastsætte toldværdien (jf. analogt dom af 9.11.2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, præmis 55), forudsat at disse oplysninger kan komme til den pågældende erhvervsdrivendes kundskab i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 6, stk. 3.

57 Henset til ovenstående betragtninger skal det første og det andet spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), skal fortolkes således, at en medlemsstats toldmyndighed ved fastsættelsen af toldværdien i overensstemmelse med denne bestemmelse kan begrænse sig til at anvende de oplysninger, der er indeholdt i den nationale database, som denne myndighed opdaterer og fører, uden at myndigheden – når disse oplysninger er tilstrækkelige hertil – skal tilgå oplysninger, som toldmyndighederne i andre medlemsstater eller EU's institutioner eller tjenestegrene er i besiddelse af, dog med forbehold for muligheden for, når dette ikke er tilfældet, at rette henvendelse til disse myndigheder eller disse institutioner eller tjenestegrene for at få supplerende oplysninger med henblik på denne fastsættelse.

Det tredje spørgsmål

58 Med det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), skal fortolkes således, at en medlemsstats toldmyndighed ved fastsættelsen af toldværdien kan udelukke transaktionsværdierne vedrørende andre transaktioner foretaget af den, der har anmodet om toldklarering, selv om hverken den nationale toldmyndighed eller andre medlemsstaters nationale myndigheder har rejst tvivl om disse værdier.

59 Det fremgår af gennemførelsesforordningens artikel 150, stk. 5, og artikel 151, stk. 5, at transaktionsværdien af henholdsvis identiske og lignende varer forstås som transaktionsværdien af andre varer, der er identiske med eller lignende de varer, der skal værdiansættes, som på forhånd er fastsat i henhold til toldkodeksens artikel 29.

60 Disse bestemmelser udelukker dog ikke, at de transaktionsværdier, der er fastsat i henhold til toldkodeksens artikel 29 vedrørende andre indførsler foretaget af den samme erhvervsdrivende, tages i betragtning med henblik på fastsættelsen af toldværdien af en indførsel i henhold til toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b).

61 I henhold til toldkodeksens artikel 78, stk. 1 og 2, kan toldmyndigheden efter varernes frigivelse imidlertid foretage en revision af toldangivelsen og/eller foretage kontrol af handelsdokumenter og -data vedrørende import af de pågældende varer. Det fremgår desuden af toldkodeksens artikel 221, stk. 3, at debitor underrettes om afgiftsbeløbet, såvel det oprindeligt fastsatte som det, der eventuelt måtte være fastsat efter revision eller kontrol, inden for en frist på tre år fra datoen for toldskyldens opståen.

62 Endelig fremgår det af gennemførelsesforordningens artikel 181a, at når toldmyndigheden har begrundet tvivl om, at den angivne værdi af de indførte varer svarer til de samlede beløb, der er betalt eller skal betales for disse varer, kan myndigheden afvise den angivne pris, hvis denne tvivl består, efter at myndigheden eventuelt har krævet afgivelse af alle yderligere oplysninger eller fremlæggelse af alle yderligere dokumenter og efter at have givet den pågældende person rimelig mulighed for at gøre sine synspunkter gældende vedrørende de grunde, som denne tvivl er baseret på (dom af 16.6.2016, EURO 2014. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, præmis 31).

63 Det fremgår af samtlige de bestemmelser, der er nævnt i denne doms præmis 59-62, at når en medlemsstats toldmyndighed fastsætter toldværdien for en indførsel i henhold til toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), kan myndigheden udelukke de toldværdier, der er blevet angives i forbindelse med andre indførsler fra den samme erhvervsdrivende til den pågældende medlemsstat, på betingelse af, at nævnte myndighed forinden anfægter værdierne i henhold til toldkodeksens artikel 78, stk. 1 og 2, i overensstemmelse med de tidsmæssige rammer i toldkodeksens artikel 221 og i henhold til proceduren i gennemførelsesforordningens artikel 181a.

64 Situationen er en anden, når den pågældende erhvervsdrivende påberåber sig transaktionsværdier vedrørende indførsler til andre medlemsstater. Da en medlemsstats toldmyndighed ikke er i stand til at påvirke andre medlemsstaters tilsvarende myndigheders valg med hensyn til anvendelsen af gennemførelsesforordningens artikel 181a i forhold til en eller flere indførsler, kan den omstændighed, at de sidstnævnte myndigheder ikke har anfægtet de pågældende transaktionsværdier, ikke i sig selv forhindre førstnævnte myndighed i at vurdere troværdigheden af de transaktionsværdier, som importøren har anført. I et sådant tilfælde bevarer denne myndighed muligheden for at udelukke de toldværdier, der er angivet i forbindelse med andre indførsler, der er foretaget af samme erhvervsdrivende til andre medlemsstater, men på betingelse af, at myndigheden begrunder denne udelukkelse på en måde, der er i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 6, stk. 3, med henvisning til de forhold, der påvirker troværdigheden af de pågældende transaktionsværdier.

65 Henset til disse betragtninger skal det tredje spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), skal fortolkes således, at en medlemsstats toldmyndighed ved fastsættelsen af toldværdien kan udelukke transaktionsværdierne vedrørende andre transaktioner foretaget af den, der har anmodet om toldklarering, selv om hverken den nationale toldmyndighed eller

andre medlemsstaters nationale myndigheder har rejst tvivl om disse værdier, forudsat – for så vidt angår transaktionsværdier vedrørende andre indførsler foretaget til den pågældende medlemsstat – at den pågældende myndighed forinden anfægter dem i henhold til toldkodeksens artikel 78, stk. 1 og 2, i overensstemmelse med de tidsmæssige rammer i toldkodeksens artikel 221 og i henhold til proceduren i gennemførelsesforordningens artikel 181a, og – for så vidt angår transaktionsværdier vedrørende indførsler foretaget til andre medlemsstater – at denne toldmyndighed begrunder denne udelukkelse på en måde, der er i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 6, stk. 3, med henvisning til de forhold, der påvirker troværdigheden af de pågældende transaktionsværdier.

Det fjerde spørgsmål

66 Med det fjerde spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om udtrykket varer, der udføres »på samme eller næsten samme tidspunkt« som de varer, der skal værdiansættes, som anvendt i toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), skal fortolkes således, at toldmyndigheden ved fastsættelsen af toldværdien i overensstemmelse med denne bestemmelse kan begrænse sig til at anvende oplysninger om transaktionsværdier, der vedrører en periode på 90 dage, bestående af 45 dage før og 45 dage efter toldklareringen af varerne, der skal værdiansættes.

67 Som anført i denne doms præmis 34 har bestemmelserne om toldværdiansættelsen til formål at indføre et retfærdigt, ensartet og neutralt system, som udelukker anvendelse af vilkårlige eller fiktive toldværdier. Toldværdien skal således afspejle den reelle økonomiske værdi af en importeret vare og derfor tage hensyn til samtlige de bestanddele af denne vare, som har en økonomisk værdi.

68 I denne forbindelse er toldmyndighederne som anført i denne doms præmis 38 forpligtede til at konsultere alle tilgængelige informationskilder og databaser for at definere toldværdien på den mest præcise og mest realistiske måde.

69 Det er henset til disse formål, at toldmyndighedernes forpligtelse til at fastsætte toldværdien på grundlag af transaktionsværdien af identiske eller lignende varer, der udføres »på samme eller næsten samme tidspunkt« som de varer, der skal værdiansættes, skal forstås.

70 Kravet om, at transaktionsværdien af varer, som udføres »på samme eller næsten samme tidspunkt« som de varer, der skal værdiansættes, tages i betragtning, har navnlig til formål at sikre, at transaktioner, der har fundet sted på en dato, der ligger tilstrækkeligt tæt på udførselsdatoen, tages i betragtning, således at risikoen for en væsentlig ændring af handelspraksis og af markedsvilkår, der påvirker priserne på varerne, der skal værdiansættes, undgås.

71 En toldmyndighed kan således principielt alene tage hensyn til transaktionsværdierne af identiske eller lignende varer, der sælges til udførsel til EU i en periode, der er fastsat af denne myndighed til 90 dage, bestående af 45 dage før og 45 dage efter toldklareringen af varerne, der skal værdiansættes. Denne periode synes nemlig at ligge tilstrækkelig tæt på udførselsdatoen, således at risikoen for en væsentlig ændring af handelspraksis og markedsvilkår, som påvirker priserne på de varer, der skal værdiansættes, undgås. Det følger heraf, at hvis den nævnte myndighed finder, at udførselstransaktioner vedrørende varer, der er identiske med eller lignende de varer, der skal værdiansættes, foretaget inden for denne periode giver denne myndighed mulighed for

at fastsætte disse sidstnævnte varers toldværdi i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), kan den derfor principielt ikke være forpligtet til at udvide sin undersøgelse for at inkludere udførsel af identiske eller lignende varer foretaget uden for denne periode.

72 I mangel af udførsel af identiske eller lignende varer foretaget inden for denne periode på 90 dage påhviler det toldmyndigheden at undersøge, om sådanne udførsler er blevet foretaget i en periode, der er længere, men som ikke er for fjern fra udførselsdatoen for de varer, der skal værdiansættes, forudsat at den handelspraksis og de markedsvilkår, der påvirker prisen på de varer, der skal værdiansættes, i det væsentlige forbliver de samme i denne længere periode. Det er kun, hvis toldmyndigheden under den nationale rets kontrol finder, at der ikke foreligger sådanne udførsler, at den successivt kan anvende de metoder til fastsættelse af toldværdien, der er fastsat i toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra c) og d), eller, hvis dette ikke er muligt, toldkodeksens artikel 31.

73 Det fjerde spørgsmål skal derfor besvares med, at udtrykket varer, som udføres »på samme tidspunkt eller næsten samme tidspunkt« som de varer, der skal værdiansættes, som omhandlet i toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a) og b), skal fortolkes således, at toldmyndigheden ved fastsættelsen af toldværdien i overensstemmelse med denne bestemmelse kan begrænse sig til at anvende oplysninger om transaktionsværdier, der vedrører en periode på 90 dage, bestående af 45 dage før og 45 dage efter toldklareringen af varerne, der skal værdiansættes, når udførelsestransaktionerne til EU af varer, der er identiske med eller lignende de varer, der skal værdiansættes, foretaget inden for denne periode gør det muligt at fastsætte toldværdien af sidstnævnte varer i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Sagsomkostninger

74 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

1) **Artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at en medlemsstats toldmyndighed ved fastsættelsen af toldværdien i overensstemmelse med denne bestemmelse kan begrænse sig til at anvende de oplysninger, der er indeholdt i den nationale database, som denne myndighed opdaterer og fører, uden at myndigheden – når disse oplysninger er tilstrækkelige hertil – skal tilgå oplysninger, som toldmyndighederne i andre medlemsstater eller EU's institutioner eller tjenestegrene er i besiddelse af, dog med forbehold for muligheden for, når dette ikke er tilfældet, at rette henvendelse til disse myndigheder eller disse institutioner eller tjenestegrene for at få supplerende oplysninger med henblik på denne fastsættelse.**

2) **Artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i forordning nr. 2913/92 skal fortolkes således, at en medlemsstats toldmyndighed ved fastsættelsen af toldværdien kan udelukke transaktionsværdierne vedrørende andre transaktioner foretaget af den, der har anmodet om toldklarering, selv om hverken den nationale toldmyndighed eller andre medlemsstaters nationale myndigheder har rejst tvivl om disse værdier, forudsat – for så**

vidt angår transaktionsværdier vedrørende andre indførsler foretaget til den pågældende medlemsstat – at den pågældende myndighed forinden anfægter dem i henhold til artikel 78, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2913/92 i overensstemmelse med de tidsmæssige rammer i forordningens artikel 221 og i henhold til proceduren i artikel 181a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3254/94 af 19. december 1994, og – for så vidt angår transaktionsværdier vedrørende indførsler foretaget til andre medlemsstater – at denne toldmyndighed begrunder denne udelukkelse på en måde, der er i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i forordning nr. 2913/92 med henvisning til de forhold, der påvirker troværdigheden af de pågældende transaktionsværdier.

3) **Udtrykket varer, som udføres »på samme tidspunkt eller næsten samme tidspunkt« som de varer, der skal værdiansættes, som omhandlet i artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i forordning nr. 2913/92 skal fortolkes således, at toldmyndigheden ved fastsættelsen af toldværdien i overensstemmelse med denne bestemmelse kan begrænse sig til at anvende oplysninger om transaktionsværdier, der vedrører en periode på 90 dage, bestående af 45 dage før og 45 dage efter toldklareringen af varerne, der skal værdiansættes, når udførelsestransaktionerne til EU af varer, der er identiske med eller lignende de varer, der skal værdiansættes, foretaget inden for denne periode gør det muligt at fastsætte toldværdien af sidstnævnte varer i overensstemmelse med denne bestemmelse.**

Underskrifter